UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sermones prestantissimi viri Ro||berti de Litio: ordinis Minoru[m] sacre theologie professo||ris: pontificis Aquinatis

Caracciolo, Roberto

Lugd., Anno d[omi]ni. M.cccccxiij. vi. no.Maij.

Feria quarta: de periurij vitio. Sermo. lviij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70607

Visual Library

lis. xiij. Sancta Marina virgo que in habitu virili incognita alijs deo ſeruiebat in monaſterio: infamata fuit ꝙ impregnaſſet iuuẽculam quãdam. Ob q̃d fere vſq; ad mortẽ extra monaſteriũ ab inde penitentiã egit. Hieronymus etiã glorioſus in epiſtola ad Aſellã de fictis amicis cõqueritur valde ſic dicẽs: Si tibi putem a me gratias poſſe referri nõ ſapiam. Potens eſt deus ſuper perſonã meã ſancte anime tue reſtituere q̃d meretur. Ego enim indignus: nec eſtimare vnq; potui nec optare: vt tãtũ mihi in chriſto largieris affectũ. Et licz me ſceleratum quidã putent ⁊ omnib' flagitijs obrutũ: ⁊ ꝓ peccatis meis etiã hec parua ſint: tñ tu bene facis ꝙ ex tua mente malos etiã bonos putas. Periculoſum quippe eſt de ſeruo alterius iudicare: ⁊ nõ facilis venia praua dixiſſe de rectis. Veniet veniet dies illa: ⁊ mecũ dolebis ardore non paruo. Ego probroſus: ego verſipellis ⁊ lubricus: ego mendax et ſathane arte decipiens. Quid em̃ tutius eſt vel hec credidiſſe: vel finxiſſe de inſontibus an etiam de noxijs credere noluiſſe? Oſculabãtur quidam mihi manus: et ore vipereo detrahebant: dolebant labijs: corde gaudebant. Videbat dñs ⁊ ſubſannabat illos: et miſeruz me ſeruũ ſuũ futuro cũ eis iudicio reſeruabat. ❡ Quintũ remediũ eſt cordis compaſſio: vt cũ quis audit aliquos detrahẽtes referẽtes etiã veritatẽ: compatiatur proximis ſuis peccatoribus: conſideretq; qꝛ ſm cõmunez legẽ vt Lactãtius ait libro. vj. Nemo põt eſſe tã circũſpectus tã prudẽs quin nõ aliquãdo labatur. Et iõ quilibet magis timere debet de ſuo lapſu q̃ de peccatis alienis gaudere. ❡ Tertij quos detractio offendit ſunt patiẽtes: illi videlz quibus detrahitur. Nã vltra hoc ꝙ illoꝝ fama denigratur cũ ſepius innoteſcat eis ꝙ male dicitur de illis affligũtur et cõtriſtãtur. Sed reuera conari debẽt vt potius letẽtur ⁊ iocundentur qm̃ tales detractiones criminationes ⁊ oblocutiones falſe faciunt ad augmentũ glorie. Vñ xps Matth. v. dixit: Beati eritis cũ maledixerint vobis hoies: ⁊ perſecuti vos fuerit: ⁊ dixerint om̃e malũ aduerſum vos mentiẽtes ꝓpter me. Gaudete ⁊ exultate: qm̃ merces veſtra copioſa eſt in celis. Seruãda inſuꝑ eſt regula Gregorij qui xj. q. iij. c. inter verba. ait: Inter verba laudantiũ vel vituperantiũ ſemper ad mentẽ recurrendũ eſt. Et ſi nõ in ea inuenitur bonũ q̃d de nobis d̃r: magnã triſticiã generare dꝫ. Et rurſum ſi nõ in ea inuenit̃ malũ q̃d de nobis hoies loquũtur in magnã debemus leticiã ꝓſilire. Videãt itaq; detractores et bilingues quãta mala faciũt detrahẽdo. Penitentes ergo ꝓhibeant linguã ſuã a malo: ⁊ labia ſua nõ loquantur iniqua: vt ſic diuine gratie munera in ſeculo hoc poſſint participare: et tãdem peruenire ad eternũ regnũ beatoꝝ: in quo xps ſaluator noſter cũ patre ⁊ ſpũſctõ viuit et regnat ꝑ infinita ſecula ſeculoꝝ. Amen.

❡ Feria quarta poſt dñicam in paſſione: de periurij vitio: a quo maxime penitẽtes cauere debẽt. Sermo. lviij.

NOn eſtis ex ouibus meis. Verba ſunt redẽptoris nr̃i originaliter Johan. x. c. ⁊ in euangelio hodierno. Q̃d de iudeis locutus eſt xps in verbis premiſſis: hodie nõ immerito dici põt de xpianis malis. Ipſi etem̃ vocẽ xpi cõtemnentes: diuina mãdata obſeruare nõ curãt quinimmo grauius offendũt q̃ cetere natiões que ſub quacũq; falſa religione viuũt. Inter cetera autẽ mala atq; peccata: que ab eis committi ſolent: eſt illud vnum execrãdum valde violatio ſcꝫ et fractio iuramenti. Iſtud nãq; peccatum ita inoleuit: vt a multis ob publicã communem pernicioſamq; conſuetudinem minimuz eſſe credatur. Eapropter ꝓ preſentium eruditione in hoc ſermone de periurio v̈ba faciemus: qm̃ periuri ex oib' xpi eſſe nõ poſſunt. Proponemus ergo de periurio princi-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

paliter tria myſteria declarãda.
Primum õr diffinitio.
Scõm cõmiſſio.
Tertium magnatio.

¶ Quid ſit periuriũ: ⁊ an iurare ſit licitum quot ſunt iuramẽti comites: ⁊ que ſit iuramẽti forma. Capm. j.

PRimum myſteriũ declarandum de periurio dicitur diffinitio. In quo videnda ſunt quattuor.
Primum quid eſt periurium.
Secundũ vtrũ iurare ſit licitum.
Tertiũ quot ſunt iuramẽti comites.
Quartum que ſit iuramẽti forma.

¶ Primũ videndũ eſt quid eſt periuriũ. Et reſpõdet Ray. in ſumma ſua dicẽs: Periuriũ eſt mendaciũ iuramẽto firmatum. Et qꝛ dicit iuramẽto notandũ ſm Alexan. de ales in. iij. ſumme: ꝙ duplex eſt iuramentũ. Unũ aſſertoriũ cũ ſcʒ iurãdo aſſeritur aliq̃d ſic eſſe vel nõ eſſe. Scõm eſt iuramẽtũ ꝓmiſſoriũ: cũ promittitur aliq̃d fieri vel non fieri. Et in vtroqʒ mẽtiẽdo periuriũ conſiſtit. Sed in hoc plenꝰ declarabiť in ſequẽti myſterio. Hugo ꝟo de ſctõ victo. quid ſit periuriũ expreſſius declarat ſic. Periuriũ eſt falſa vel indiſcreta iuratio ſeu iuramẽti trãſgreſſio. Scõm vidẽdũ vtrũ iurare ſit licitũ. Et ꝙ ſic videť primo exẽplo dei. Ipe etẽi iurauit. Vñ Geñ. xxij. Per memetipſum iurauit dicit dñs. et pſ. cix. Iurauit dñs ⁊ nõ penitebit eũ. et Hiere. xliiij. Ecce ego iuraui in noie meo magno. ait dñs. ⁊ Amos. iiij. Iurauit dñs deus in ſctõ ſuo. ⁊ Luc. j. Iuſiurandũ qđ iurauit ad abraam patrẽ noſtrum ⁊c. ¶ Scđo ꝙ iurare ſit licitũ ptʒ exẽplo patrũ tam veteris q̃ʒ noui teſtamẽti. Scribiť em̃ Joſue. xiiij. Iurauit moyſes in die illo dicẽs: Terrã quã calcauit pes tuus erit poſſeſſio tua ⁊ filiorum tuoꝝ in eternũ qꝛ ſecutus es dñm deum tuũ. Et Iudicũ. xxj. Iurauerãt filij iſrael in maſphat ⁊ dixerunt: Nullus noſtrũ dabit filijs Beniamin de filiabus ſuis. ⁊ ij. Reg. xxj. Iurauerunt viri dauid dicẽtes: Iã nõ egredieris nobiſcũ in bellum: ne extinguas lucernam iſrael. ⁊ ij. Para. c. xv. diciť de filijs Iuda et Bẽiamin qui venerũt in hieruſalem. Iurauerũt dño voce magna in iubilo ⁊ in clangore tube. ⁊ Rom. j. Iurauit Paulus dicẽs: Teſtis eſt mihi deus cui ſeruio in ſpũ meo: ⁊ in euãgelio filij eiꝰ: ꝙ ſine intermiſſione memoriã veſtri facio ſemꝑ in orationibꝰ meis. Et Phil. j. Teſtis eſt mihi deus q̃ͦ cupiam oẽs vos eſſe in viſceribꝰ ieſu xpi. ⁊ Hiero. in deſcriptione Pauli primi heremite inquit: Teſtor deũ et angelos eius vidiſſe monachos ⁊c. ¶ Tertio ꝙ iurare ſit licitum probatur ex ordinatione eccleſie et ſacroꝝ concilioꝝ. Nã ordinata ſunt iuramẽta romanoꝝ imperatoꝝ: vt pꝫ in clemen. romani principes. de iureiurã. Heretici abiurãtis hereſim: vt no. de conſe. di. ij. c. ego Berẽgarius. ⁊ ex̃ de here. c. ad abolendã. prelatoꝝ: vt ex̃ de electi. in. c. ſignificaſti. ⁊ ſic de alijs iuramẽtis que ſacri canones ponũt. ¶ Quarto ꝙ iurare ſit licitum probatur autoritate. Vñ Deuť. vj. Dñm deũ tuũ timebis et illi ſoli ſeruies: ac per nomẽ illius iurabis. Et Deuť. xj. Iurabis in noie eius. ⁊ pſ. lxij. Laudabunť oẽs q̃ iurãt in eo. ⁊ Hiere. iiij. Iurabis viuit dñs in veritate ⁊ in iudicio ⁊ in iuſticia. Ad idẽ facit qđ ſcribitur. xxij. q. j. c. omne. c. non eſt. c. in nouo teſtamento. c. vt nouerintis. ita. c. tu malum nõ facis. c. ⁊ iurabit. c. cõſidera. c. ſi peccatũ eſſet. ¶ Quinto probatur ꝙ ſit licitũ iurare rõne. Nã actus latrie eſt licitus: ſed iurare per deum eſt actus latrie: qꝛ ſicut Hiero. in glo. ſuper illud Matth. v. Reddes dño iuramẽta tua. ait: Hoc per qđ q̃ſqʒ iurat veneratur. Venerari aũt deũ actus latrie eſt: ergo actus iurãdi ꝑ deũ eſt licitus. Sed contra arguũt aliqui ex autoritate ſaluatoris dicentis Matth. v. Ego dico vobis nõ iurare oĩno. ⁊ ex autoritate Iaco. q̃ c. v. ſue canonice ait: Ante oĩa fratres mei nolite iurare. Rñdet Aug. in li. de mẽdacio. ⁊ in epl̃a ad plebeculam: qu

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

his autoritatib⁹ predictis nō ꝓhibetur
iuramētū in quocūqꝫ caſu. Sed interdi
citur immoderat⁹ ꝛ nimius vſus ei⁹ ne
ſic perueniat in periuriū. Tertiū viden
dū quot ſunt iuramēti comites vt debi
to modo fiat? Rn̄det Hiero. xxij. q. ij. c.
aīaduertendū. ꝙ ſunt tres. ſ. veritas: iu
diciū: ꝛ iuſticia. Idē ponit in. c. etſi xp̄s.
ex̄ de iureiurā. Prima ꝯditio vel comes
iuramēti eſt ꝟitas: vt ſcꝫ fiat cū ꝟitate.
Scd̄a eſt iudiciū: vt fiat diſcrete. Tertia
conditio eſt iuſticia: vt fiat de re iuſta et
licita. Quartū vidēdū erat que ſit iura-
menti forma? Et rn̄det Inno. ꝛ Ray. ꝙ
alia fuit forma iuramēti in veteri lege
in qua iurare ſolebāt dicētes: Viuit de⁹
viuit aīa mea: vt pꝫ. j. Reg. xxiiij. ꝛ. xxv.
Alia fuit forma iuramēti ī eccl'ia primi-
tiua. Tūc eñ iurātes dicebāt: Teſtis eſt
mihi de⁹: vt. ſ. dictū eſt de paulo. Hodie
ꝟo forma iuramenti ſolet eſſe ad ſacra
dei euangelia. Omnibus tamen modis
quibus deus iuratur: iuramentū eſt.

¶ Quot modis cōmittat periuriū: et ꝙ
quattuor ſunt iuramēta indebita: ſcilꝫ
falſa: iniuſta: incauta: ꝛ omiſſa. Cap. ij.

SEcundū myſteriū contēplan
dum de periurio ē cōmiſſio.
In quo ex dictis notare debe
mus ꝙ periuriū cōmitti po-
teſt quadrupliciter ſm quattuor indebi
ta iuramenta.

Primū eſt iuramentū falſum.
Scd̄m iniuſtum.
Tertiū incautū.
Quartū omiſſum.

¶ Primo cōmittit periuriū reſpectu iu-
ramēti: cū quis iurat falſum ſiue in iura
mēto aſſertorio ſiue promiſſorio. Aduer
tendū tn̄ ſm Aug. xxij. q. ij. c. hoīes. ꝙ
aliquis pōt iurare falſum cū intētione
fallendi: et talis peccat et periurus eſt.
Aliqs pōt iurare falſum ſine intētione
fallēdi: ꝛ tūc ſi adhibuit diligentiā debi
tam ne iuraret falſuꝫ: licꝫ illud iuret nō
peccat. Quia vt ē in dicto. c. ream lin-
guam nō facit: niſi rea mens. Pōt etiaꝫ
quis iurare verū cū intētione fallendi:
ꝛ talis peccat: ꝛ quātum in ſe eſt periu
rus efficit. ¶ Scd̄o committitur periu-
riū in iuramēto iniuſto vel illicito: ꝛ tūc
peccatū eſt ſic iurare: ꝛ peccatuꝫ eſt tale
iuramentū obſeruare. Vn̄ Iſidorus in
c. in malis. xxij. q. iiij. In malis ꝓmiſſis
reſcinde fidē: in turpi voto muta decre-
tum. Qd̄ incaute vouiſti ne facias. Im-
pia ꝓmiſſio eſt que ſcelere adimpletur.
Ad idem eſt. c. ſi aliquid. c. non ſolum. c.
vnuſquiſqꝫ. c. incōmutabilis. c. magne.
c. nō ſemper. c. diffinitio. c. ſi ad peccatū.
ꝛ. c. mulier. Propterea nō excuſat Hero
des qui iuſſit amputari caput Johan-
nis baptiſte ne violaret iuſiurandū. Iu
rauerat nāqꝫ dare puelle ſaltāti quicqd
peteret: licꝫ dimidiuꝫ regni eius. At illa
petijt dicēs: Da mihi in diſco caput Jo
hannis baptiſte: vt ē Marci. vj. Ideo
dicit Ambro. li. de officijs. Herodes ſal
tatrici premiū turpiter ꝓmiſit: crudeli-
ter ſoluit. Turpe eſt ꝙ regnū pro ſalta-
tione promittat. Crudele ꝙ mors pro-
phete pro iuſiurandi religione donat.
¶ Tertio cōmittit periuriū in iuramen
to incauto ſiue indiſcreto: in quo deeſt
iudiciū: ſicut ſolent facere multi qui pro
om̄i minima re iurāt per deū ꝑ ſanctos
ſanctaſqꝫ: per corpus ꝛ ſanguineꝫ xp̄i: et
hmōi: qui audire debēt verbū ſapiētis
dicētis Eccl. xxiij. Iuratiōi nō aſſueſcat
os tuū: multi eñ caſus in illa. ꝛ iterum
ibi. Vir multū iurās implebit iniquita
te: et non diſcedet a domo illius plaga.
Qui autē ſic cōſueuerūt iurare difficile
corriguntur. Unde ꝛ ego ſcio in ciuitate
quadā Italie epiſcopū quēdam qui ne-
ſciebat loqui niſi diceret ꝑ corpus xp̄i: ꝛ
in noīe diaboli. Cuꝫ ꝟo nullus auderet
illū corrigere: dn̄s ciuitatꝭ charitate mo
tus hoc officiū in ſe ſuſcepit: quare inui
tauit ep̄m vt ſecū prāderet: ꝛ finito prā-
dio dn̄s traxit ep̄m ad partem: ſatiſqꝫ
reuerēter ꝛ honeſte dixit ei: Pater reue
rendiſſime multi de te aiunt ꝙ non ſcis
verbum proferre ſine iuramento ꝛ inuo
catione diaboli. At ep̄s in impatientiaꝫ
verſus rn̄dit: In noīe diaboli: ꝛ quis de

me ita dicit: p corpus xpi nō eſt verū.
Cui dn̄s. Iā a teipo teſtimoniū accepi
ſicq; eps ille cum rubore diſceſſit. Illi
dr ſiles plīmi īueniūt q etiā dū ꝯfitēt
ob iurādi longā ꝯſuetudinē iurare nō
erubeſcūt. Quarto ꝯmittit piuriū ī iu
ramēto omiſſo: cū. ſ. nō ſeruāt ea q ſer-
uari debent ⁊ pn̄t etiā iuramēto firma
tā. O ſi ſuarēt reges: pricipes: duces:
comites: marchiones: barones: officia
les publici: capitanei: ptātes: rectores
iudices: aduocati: pcuratores: notarij
⁊ certe mlti alij q iureiurādo pmiſert:
quot īiuſticie ceſſarent: quot ipietates
deeſſent: quotve mala deficerēt. De p-
latis aūt curā aīaꝝ hn̄tib9 nihil dico:
tamē vnum aſſero q multi ex his q in
dignitatibus ſunt cōſtituti: tam ſpūa-
libus q tpalibus: ex euidentia facti ip
ſorūq; opibus periuri eſſe cognoſcunt
¶ Qr piuriū oñditur pctm̄ malignū et
graue: tū pter trāſgreſſionē: tum p-
pter puocationē: tū propter aſſimila-
tionē: tū etiā ppt punitionē. Cap. iij.

TErtiū myſteriū de piurio de
clarandū dr malignatio. Eſt
ſiqdē pctm̄ ſatis graue atq;
malignum qdruplici rōne.

Primo rōne tranſgreſſionis.
Scdo rōne prouocationis.
Tertio rōne aſſimilationis.
Quarto rōne punitionis.

¶ Prima rō dr trāſgreſſionis. Trāſgre
diunt ſiqdē ipi piuri pceptū dn̄i: qui
ait Exo. xx. Nō aſſumes nomē dei tui ī
vanū. et Leuit. xix. Nō periurabis in
noīe meo. O quātū ꝯfundi debēt xpia
ni periurātes: qn̄ apud īfideles tātam
vim hꝫ iuſiurādū: vt Marc9 regul9 mo
ri poti9 elegerit q iurata p illū violare
Inquit em̄ Aug. de illo lib. j. de ci. dei.
c. xv. Marcus regul9 impator ppli ro-
mani captiuus apud carthaginenſes
fuit: qui dū ſibi mallēt a romanis ſuos
reddi: q eoꝝ tenere captiuos: ad hoc
īpetrandū hūc precipue regulū romaꝫ
miſerūt: pri9 iuratiōe cōſtrictum: ſi qd
volebāt minime peregiſſet rediturum
carthaginē. Perrexit ille atq; in ſena
tu cōtraria perſuaſit: q2 nō videbat e
vtile romane reipublice mutare capti
uos. Nec a ſuis poſt hoc ad hoſtes re
dire cōpulſus eſt: tñ quia iurauerat id
ſpōte cōpleuit. Carthaginēſes aūt vt
dicit Ualerius li. ix. ſub rubrica de cru
delitate: eū grandib9 cruciatib9 necaue
runt. Incluſū qppe anguſto ligneo
ſtare cogeretur: clauiſq; acutiſſimis c
ferto: vt ſe in vllam partem ſine pena
atrociſſimis inclinare non poſſet: ma
iugulando peremerunt. O chriſtiani
periuri: o violatores fidei: o fractores
iuramenti animaduertite et conſidera
te q vituperabile eſt q ve damnabile
peccatum veſtrum: ⁊ in exemplo marci
reguli diſcite quāta diligētia teneri de
beat iuſiurādū. ¶ Scdo pctm̄ periurij
eſt graue atq; malignū rōne puocatio
nis. Ex illo nāq; puocatur de9 ad indi
gnationē ⁊ irā: q2 ſicut inuocātes nomē
eius ptegit ⁊ defendit: ita illud falſificā
tes ⁊ contēnētes abhorret ⁊ perſequit.
Dixit em̄ Iohel. ij. c. Oīs q inuocauerit
nomē dn̄i ſaluus erit. Et per Dauid in
pſ. xc. Protegā eū qm̄ cognouit nomē
meū. ⁊ Prouerb. xviij. Turris fortiſſima
nomē dn̄i. Sic ecōuerſo expugnat illos
qui nomē ei9 irreuerēter tractāt. Pro
pterea Haſdrubal a carthaginenſibus
miſſus ad romanos legatus p pace fir
māda: poſtq Scipio deuicit Hanniba
lem: vt dicit Titus Liuius cū oraſſet in
ſenatu: flexiſſetq; ad mīam patres vel
eoꝝ qui pre oībus carthaginēſium frau
des celarat dicēti: Per quos deos iura
bitis nobis: qs alſs iurando fefelliſtis?
Reſpōdit per eoſdē quos tam aduerſa
rios experimur cōtra iurata frangētes.
Legitur etiaꝫ in vita ſancti Nicolai q
vir quidam ab vno iudeo quādam ſum
mam pecunie mutuo accepit: iurās ſu
per altare ſancti Nicolai q q̄citius poſ
ſet eā ſibi redderet. Tenente illo diu pe
cuniam iudeus eam expoſtulat: ſed ille
eam ſibi rediddiſſe affirmat. Ducit reus
ad iudiciū: ⁊ iuramentū indicitur debi

tori. At ille baculū cauatuꝫ quem auro minuto impleuerat ſecū detulit: ac ſi ei⁹ adminiculo indigeret. Volēs igitur facere ſacramentū: iudeo ibidē exiſtēti baculū tenendum dedit. Iurauit itaqꝫ ꝙ plus reddiderat qꝫ acceperat: facto iuramento baculum ſuū repetiit: quem iudeus ignarus aſtutie ſibi reddidit. Rediens autē qui fraudem fecerat in quodā biuio oppreſſus ſomno corruit. Curruſqꝫ cū impetu veniēs eum necauit: ⁊ plenū auro baculum fregit et aurū effudit. Audiēs hoc iudeus cōcitus illuc venit. Cūqꝫ dolum vidiſſet: et a multis ei ſuggereretur vt aurū reciperet omnino renuit: niſi qui defunctus fuerat ad preces beati Nicolai ad vitam rediret: aſſerens ſi hoc fieret ſe baptiſma ſuſcepturum. Cōtinuo igitur qui defunctus fuerat ſurrexit: ⁊ iudeus in xp̄i noīe baptizatus eſt. In ciuitate ſ̄co Litij fuit quidaꝫ qui antonius pedulus dicebat̄ quē ego cognoui: hic dū coram officialibus iuraſſet falſum: addidiſſetqꝫ Precor deū celi vt ſi mentiar faciat me morte ſubita interire: ſtatim cecidit in eodē loco et miſerrimus expirauit. ¶ Tertio periuriū eſt peccatuꝫ graue atqꝫ malignū ratione aſſimilationis. Facit vtiqꝫ hoīem ſimilē proditori iude: qui chriſtū oſculādo ⁊ ſalutando tradidit inimicis ſuis. Sic periuri inuocātes nomen dei veritatē ⁊ iuſticiā opprimūt et occidūt. ¶ Quarto periuriū eſt peccatum graue atqꝫ malignū rōne punitionis. Nā ꝑ ciuiles leges punit̄: vt pꝫ ex textu multarū legū ciuiliū: quas cā breuitatis omitto. Nā videmus iuramētū violātes trūcatione manus affici: ita vt oībus ſint eos vidētibus in exēplū: ⁊ vt ſibi caueant monimentū. Per leges aūt canonicas punit̄ periuriū grauiter. vt pꝫ. xxij. q. v. c. ꝗ periurat. c. ſi ꝗs coactus. c. ſi ꝗs ꝯuictus. lꝫ hodie vt tactū eſt in p̄cedentib⁹ penitētie ſint arbitrarie. Sunt etiā periuri infames: vt pꝫ. vj. q. j. c. īfames. Ex ꝗbus oībus colligimus quantuꝫ hi qui ad pn̄iam venire volunt curare debēt vt abſtineāt a periurio. Hoc ſiqdeꝫ pctm̄ eſt quo maximus xp̄ianoꝝ numerus ad tartara ruit. Hoc pctm̄ eſt quo nutriunt̄ fraudes: deceptiones: ſimulationes: ⁊ iniuſticie. Hoc pctm̄ eſt ꝓpter qd̄ opprimunt̄ pauperes: vexant̄ vidue pupilli ⁊ orphani tribulant̄. Et vt ſup̄ius dictū eſt: ſi hi ꝗ vel eccl'ie: vel reipublice p̄ſunt ſeruarēt iuramēta ſua: cuncta recte: ſctē: iuſtiſſimeqꝫ fierēt: eēntqꝫ de oībus ieſu xp̄i: ꝗ nobis oībus ſuaꝫ largiat̄ gratiā: ⁊ in fine ſempiternā gloriam. Amen.

¶ Feria ꝗnta poſt dñicā in paſſione de Maria magdalena. ſ. de triplici ei⁹ ſtatu: vt offenſionis: conuerſionis: ⁊ gratificationis. Sermo. lix.

REmittuntur ei peccata multa qm̄ dilexit multū. Verba ſunt redēptoris noſtri originaliter Lu. vij. ⁊ in euāg. hodier. Relucet in exemplo Marie magdalene benignitas ⁊ clementia ſaluatoris noſtri dei: ſuſcepit penitentiā ⁊ pctā oīa remiſit illi. Propterea ſctā mater eccleſia legit hodie euangelium: in quo res tam pia: tāqꝫ dulcis exprimit̄ ⁊ narrat̄ vt ſic pctōres nō diffidant de clemētia ieſu xp̄i bn̄dicti. Quare equū eſt ac rōnabile vt ⁊ nos tota mēte contēplemur Marie magdalene penitentiam ⁊ conuerſionem. Ipſa eſt que in peccatis deum offendendo diutius fuerat immorata. Ipſa eſt que corde compuncta chriſtum audiuit peccata ſua ſibi remittentem. Ipſa eſt in qua prius abūdauit delictum: ⁊ poſtremo ſuperabundauit et gratia. Quapropter de ea loqui volentes in preſenti ſermone triplicem eius ſtatum conſideremus.

Primus d̄r offenſionis.
Scd̄s cōuerſionis.
Tertius gratificationis.

¶ De ſtatu offenſionis Marie magdalene: in quo vidēdum eſt: an hec mulier fuerit ſoror Lazari: ⁊ an pctm̄ ei⁹ fuerit